

Élménybeszámoló 3 hónap történéseiről

2016.06.18. Balatonfüred, nyílt vízi szenior OB-2017 m

Már az odaérkezés is érdekes volt. Előző nap még párommal nyaraltunk a velencei tónál, a vízparton jutott eszembe, hogy otthon hagytam a közalkalmazotti igazolványomat vonatra, ami fél árat jelentett volna nekem. No nem baj, elkezdtük tervezgetni az utamat.

Tudniillik nem tudott engem elkísérni a versenyre, mert aznap munkatársaméknak volt délután az esküvője Debrecenben, és ott kellett lennie. Épp elég volt, hogy én felrúgtam a tervet, hogy együtt megyünk a verseny miatt :D.

Odafele Gárdonyból indultam vonattal 8 óra körül, Velencétől Gárdonyig meg Dávid vitt el kocsival.

A versenyen 11-től lehetett átvenni a rajtsomagot és 12:45től volt rajt.

Felszállok a vonatra, próbálok a versenyre koncentrálni, edzőtáborban tanult iránytartási technikákon gondolkozok épp, amikor megálltunk Szabadbattyánban. Állunk már vagy jó 30 perce kb.9 órától, amikor hallom az infókat, hogy nem tudják, meddig kell várnunk, mert meg kell várnunk egy másik vonatot, mozdonycsere lesz. Hívom Zsoltot, az egyetlen csapattársamat, akiről tudtam, hogy jelen lesz a versenyen, hogy vegye át a rajtsomagomat, ha úgy adódik, mert nem tudom, mikor érek oda.

Imádom a MÁV-ot... Hirtelen jön a hír 1 óra állás után, hogy át lehet szállni egy másik vonatra, amelyik pont Balatonfüredig megy. Felcsillan a szemem, meg vagyok mentve!

Átszállok, majd leülök egy idős néni mellé. Beszélgetünk mindenféléről, mire megtudja, hogy a füredi versenyre megyek. Ekkor a szemben lévő tolokocsis fiatalemberhez, a kecskeméti

Csomai Zsolthoz irányít. Látásból versenyekről ismerős volt, örültem a társaságának.

Füreden leszállunk a vonatról, egyenes úton haladunk a strand felé. Ott némi keresgélés után megvolt a chipfelvétel, regisztráció. Zsoltot is megtaláltam időközben.

Csomagot leadom, várom a rajtot, még van fél óráig addig. Kicsit zavart vagyok, izgulok, nem volt még nyíltvízi versenyem ezelőtt.

Rajt előtt még elmentem volna a mosdóba. De nem volt kihelyezve wc, csak a 10km-t úszó profiknak bent az elkerített részben! Ezen nagyon meghökkentem, de mivel 10 perc múlva indulni kellett, már átöltözve bekérezkedtem az egyik étterem mosdójába. Készségesek voltak, ideadták a kulcsot.

Medencében tudom teljesíteni 39:36:81 alatt a 2000 m-t 50-esben, de kérdés, hogy ez nyíltvízben hogy fog kinézni? Sokat fogok kacsázni növelve ezzel az útvonalamat és lassítva az időmet? Lesz-e hullám? Tudni fogom, merre van az arra?

Ezekre a kérdésekre választ is kaptam, amikor fél órával a tervezett időpont után elrajtoltunk.

Próbáltam lépést tartani egy bollyal, de hamar leszakadtam. Végül azt vettem észre, hogy egyedül vagyok.

A vízben töltött idő egy örökkévalóságnak tűnt. Folyamatosan párázott a szemüvegem, a bolyák pedig túl messze voltak egymástól. Vagy háromszor biztos le kellett állnom taposni, levettem a szemüvegem, és kerestem a következő bolyát. Háromszög alakban voltak elhelyezve.

Igazából az se volt egyértelmű számomra, hogy a cél, merre van, ezt most komolyan mondom. A part felé haladva már egyre pontosabban be tudtam lőni az irányt.

Kb. 70% gyors-30% mell volt az arány az úszásom során, a mellre az iránytartás miatt volt szükség. Én egy órára tippeltem volna az időmet, nem éreztem, hogy jól sikerült volna az említett körülmények miatt. Az oldalam is szúrt már a vége felé, akkor is mellben voltam kénytelen haladni.

Kiszállok a vízből, megkérdezem az evochip sátonál az időmet. Közölték, hogy 43:41, és hogy kategória első vagyok. Az időnek nagyon örültem, mert első nyíltvízi versenyhez képest a 4 perc eltérés szerintem nem olyan rossz medencéhez viszonyítva. Az első helyezést viszont nagyon furcsáltam. Arra gondoltam, hogy a másik két lány biztos nem jött el, akiket a rajtlistán láttam. No akkor így jártak, gondoltam magamban. A hivatalos eredményhirdetést nem vártam meg, ami du.3-tól lett volna, mert eredeti terv szerint 15:30-tól indult volna a vonat Debrecenbe, amivel este 9-re odaértem volna a lagzira, amire már vártak engem, ha már az esküvőn

nem tudtam jelen lenni.

Szóval felvettem az aranyérmemet némi kellemetlenkedés meg rohangálás után, és szaladtam is a vonathoz. Megvettem a jegyeket a szépen eltervezett útvonal szerint (Balatonfüred-Gárdony, Gárdony-Kőbánya-Kispest, Kőbánya-kispest-Debrecen).

Igen ám, de a MÁV megint keresztülhúzta a számításaimat, mert az induló vonatomban 1 órát késett, és így a 10 perces gárdonyi csatlakozást már nem értem volna el.

Újratervezés következett, az új útvonal Balatonfüred-Kelenföld, Kelenföld-Kőbánya-kispest, Kőbánya-kispest-Debrecen lett. Az út nagy részét Csomai Zsolttal beszélgetve töltöttem, amíg le nem szállt. Őt is nagyon megviselték a körülmények a vonattal kapcsolatban. Ez a kiszámíthatatlanság egy katasztrófa....

Végül 22:00-ra értem Debrecenbe, Édesanyám jött értem kocsival, és elfurikázott a lagzira.

2 napra rá az evochip honlapjáról megtudtam, hogy a kategóriámban nem én vagyok az első, hanem van előttem egy leányzó kemény 8 perc eltéréssel. Tehát nekem ezüstérem járt volna, csak félretájékoztattak. Hívom a szervezőt, közli, hogy cserére nincs lehetőség. Nem vártam meg az eredményhirdetést, tudjak rá.

A történet vége az lett, hogy vettem magamnak ezüst akrilfestéket, és befestettem az aranyérmemet ezüstre. Senki meg nem mondaná róla, hogy festett. Egyszerűen nem bírtam volna aranyként nézegetni, de így már megnyugodtam, és az akkori kudarc is letisztult már...

Balaton-átúszás 2016.07.02. Révfülöp-Balatonboglár, 5200 m

Pénteken ebéd után indultunk el Debrecenből kocsival. Mi Révfülöpöt vettük célba, a Balaton-átúszás induló oldalát, északon. A csapatból többen a déli parton szálltak meg és reggel terveztek átkompozni a

rajthoz. Dáviddal ketten indultunk neki az útnak, majd Tiszafüreden felvettük Szaszko János csapattársat. Este 9 re értünk a révfülöpi Napfény campingbe. Este még ettünk egy pizzát, aztán elvonultunk aludni. Nem aludtunk jól, szólt a zene valahonnan elég hangosan ahhoz, hogy ne lehessen aludni tőle, és a campingben áthaladók se voltak tekintettel azokra, akik aludni szerettek volna.

Másnap reggel korán keltünk. Dávid csinált finom tartalmas reggelit (szalonnás tojást). Jól bereggeliztünk, és már indulni is kellett a partra, mert 8-9 között volt megbeszélve a találkozó az élménykülönítményesekkel. Dávid még a campingben pakolt, de biztosított róla, hogy nem sokára jönni fog után. A parton összefutottam a csapattommal. Regisztráció, chipfelvétel következett. Dávidot kerestem a szememmel, de nem találtam. Sajnáltam, hogy nem tudunk

együtt indulni. Kattival szálltam vízbe 9 előtt nem sokkal (ekkor már állítólag párezren elkezdék az úszást), de nem sokára el is veszítettük egymást. Felvettem egy kényelmes, de mégis haladós gyorsúszó tempót. Mellet gyakorlatilag csak tájékozódásra és az emberel kerülgetésére használtam. Az irány szerencsére egyértelmű

volt, mivel végig biztosítva volt az úszósáv vitorlás hajókkal. Zsolt adott egy tippet is: a túlparton van egymás mellett két domb, jobbra el kell képzelni mellé egy harmadikat, és annak a lábánál lesz a cél. Bójákat is elhelyeztek fél, ill. egy kilométerenként. Először a 3 km-es bóját pillantottam meg. Addig csak belemerültem az úszásra, figyeltem a tempót, a technikát.

4 km-nél már kezdtem lemerülni. Rázott a hideg (pedig bekentem magam vazelinnel), éhes voltam. Haladtam tovább.

Kezdett besűrűsödni az embertömeg. A víz sekélyebb lett, már láttam a célt is. Próbáltam a sétáló emberek között is úszva haladni. A célom 2 órán belüli idő elérése volt. Medencében amikor kalibráltam magam júniusban, akkor a 25ösben 6000et, 50esben 5500at úszva 2 óra körüli időket

tudtam teljesíteni. Kiszálltam a vízből, szaladok chipolvasásra. Eredmény: 5200m, 01:54:57. Nagy nyüzsgés a balatonboglári parton, hangos, ütemes dobszó fokozta a hangulatot. Megkaptam a célcsomagomat: egy póló Balaton-átúszás-megúsztam! felirattal, egy csomag keksz, szórólapok sportrendezvényekről, egy danone actimel és egy kupak, amiért csapolt alkoholmentes sört kaptunk. Nagyon éhes voltam. Megtaláltam az élménykülönítményes sátrat, ott bevártam a többieket, Dávidot is. Komppal átszállították a leadott csomagokat a túlpartról. Felvettük a cuccokat és elindultunk élelmet vadászni. És talán ez volt az egyedüli csalódás a rendezvényben: nem volt az úszóknak biztosítva tartalmas meleg étel. De még csak olyan helyet se találtunk a környéken, ahol tudtunk volna venni magunknak valamit. Volt egy sátor, ami kellemes kajailatot árasztott. Rákérdeztünk, kaphatunk-e mi is valahogy a finom falatokból. Közölték, hogy csak a rendezők ehetnek itt. Így hát csalódottan tovább álltunk, és megkerestük, honnan indul visszafele a komp. Visszamentünk vele.

Összepakoltunk, majd jóval 4 óra után haza tudtunk indulni a campingből. A campingre sajnos dupla árat fizettünk, mert aznap délig nem jelentkeztünk ki így 2 éjszakát számoltak fel nekünk. Igaz, ők se figyelmeztettek előre, de mi se kérdeztük meg, meddig kell elhagyni a területet. Árpit Siófokon vettük fel, és így hárman jöttünk haza Debrecenbe. Összességében jól éreztem magam, az időmmel elégedett vagyok.

Balaton 2x 2016.07.31 Zamárdi-Tihany-Zamárdi, 4400 m

Ez egy nagyon fárasztó nap volt...

Kezdjük ott, hogy 3 órát aludtam éberem a vonatút előtt. Este 10ig dolgoztam szombazon, vasárnap pedig éjjel fél 3kor indult a vonat a balatonra. Muszáj voltam ezzel a vonattal menni, mert délutánra zamárdira vihart mondtak, és így előrébb hozták a rajtot. 8:00-10:45ig kellett elindulni. A vonaton összeismerkedtem egy idősebb úrral és egy fiatal lánnyal. Mondták, ők is a rendezvényre mennek. Időben megérkeztünk 8 körül, fél óra alatt le is sétáltunk az állomásról a partra. Következett az orvosi vizsgálat, majd chipfelvétel. Még ettem, ittam vízbeszállás előtt egy keveset. A vízbe szállva már tudtam, hogy ez nem lesz egyszerű. Fáradt, nyugós voltam. Az egész napot kapkodásnak, rohanásnak képzeltem el. De a szemem előtt csak a beúszó érem lebegett, ami miatt jöttem. Mindig

irigyeltem a futókat, akik ha teljesítik a távot mindegy milyen idővel, de még az utolsónak is, szép, egyedi kialakítású érem jár. Sosem kaptam még ilyet. Balatonátúszásra is csak póló járt. Szóval az első 500 m után jöttem rá, hogy nem a bolyákon belül, hanem kívül megyek. A pálya kialakítása "V" alakú volt a két part között. Jobbra sáv Tihany felé, majd forduló, és balra visszajött a versenyző zamárdiba. A tempómon éreztem, hogy lassú, agyilag se voltam ott. Nagy nehezen elértem a túlpartot. Kimásztam, a chipérintéssel szöszöltem egy sort, majd kimásztam a vízből. Nem álltam meg frissíteni, pedig lehetett volna. De kapkodtam magam, hátha elcsípek egy korcsoportos dobogós helyezést is. Vissza fele a bolyák között gyakorlatilag eltévedtem. Távol is voltak egymástól, fáradt is voltam. Úgy éreztem, mintha körbe-körbe mennék. De kiszenvedtem a távot hősiezen. Kimásztam, chipolvasás.

Megkaptam az áhított érmemet, és egy póló is járt. 01:39:51 lett a vége. Volt frissítés is: dinnye, kakaós csiga, izotóniás ital, banán. Szerencsére az eredményhirdetés időpontját is előrehozták. 18:00 helyett 15:30ra. Lényegében ezért is tudtam elmenni, mert este 6 után nem lett volna vonatom, amivel biztonsággal beérjek este debrecenbe időben, hiszen a következő hetet délelőtti műszakkal kezdtem. Eredményhirdetésig megittam egy sört meg egy fröccsöt egy

csapattárrsal, Szilveszterrel. Jól esett, bár fáradtan, éhgyomorral meg is ütött egy kicsit. Vele, és egy budapesti barátjával, Attilával jót beszélgettünk. Eredményhirdetésen Szaszko Janit is megtaláltuk családjával együtt. Korcsoportos helyezésem 5. lett. Majd kocsival felmentünk pestre, ahol Attiláéknak véget ért az út, engem pedig átvett párom, aki pesten tartózkodott a hétvégén. Ő Ironman triatlon versenyen volt előző nap és szuper idővel végzett. Majd együtt hazakocsikáztunk Debrecenbe. Kimerültem, de ott volt nálam az éremem. Megérte.

[I Love Balaton 2X >> 4400m >> Lengyel Stella Andrea](#)

Lengyel Stella Andrea

Eredmény

Megosztás

Időeredmény

Cél:

01:39:51

Hivatalos rajtidő:

07:40:00

Helyezés

Abszolút **176**

1016 közül

Nem szerint

62

401 közül

Kategória szerint

5

43 közül

